

Toen er nog geen winkels waren

De mensen ruilden hun spullen met elkaar.
Wat ze te veel hadden, ruilden ze voor spullen
die ze zelf niet hadden.

Een mes voor
een zak wol.

Wist je dat
iemand die spullen koopt en
verkoopt een handelaar heet?

Een kaars voor
tien eieren.

Tot iemand het geld bedacht.
Want misschien wilde iemand jouw eieren
niet hebben, maar wel een beetje geld.
Als je geld hebt, kun je van alles kopen.

Mensen wilden hun spullen ruilen voor geld.
Ze namen hun spullen mee op een kar
of in een grote zak en gingen op weg.
Op een kruispunt van wegen kwamen de mensen elkaar tegen.
Dat was handig!

Iemand verkocht mooie potten, iemand anders verkocht
vlees en weer iemand anders verkocht kruiden.
Het werd steeds drukker op die kruispunten.
Zo groeide er langzaam een stad waar mensen wilden
blijven wonen, dicht bij de verkopers van al die spullen.

Wist je dat
een winkel op een markt
een kraam wordt genoemd?

Hoe winkels ontstonden

In de stad was een markt. Op de markt konden mensen van alles kopen. Vis, vlees, levende dieren, bezems en wapens. Er waren wel regels op de markt. De handelaren mochten pas beginnen met verkopen wanneer de marktbel klonk. En je mocht je zwaard niet meenemen naar de markt.

De boer bracht zijn graan naar de markt. De bakker kocht het graan van de boer. In zijn bakkerij bakte hij broden. De bakker verkocht het brood in zijn winkel. De timmerman kocht hout voor het maken van meubels. De kleermaker kocht stof voor het maken van kleren. De klompenmaker kocht hout voor het maken van klompen. De slager kocht dieren om ze te slachten en het vlees te verkopen.

Wist je dat
je een boete kon krijgen
als je slechte spullen verkocht?
Je kon er zelfs voor aan de schandpaal
genageld worden.